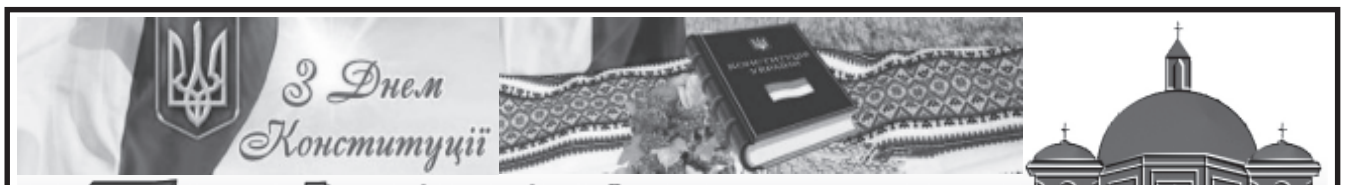

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 47–48 (13852-13853), 26 ЧЕРВНЯ 2020 р. Роздрібна ціна 2 грн. 75 коп.

ШАНОВНІ БІЛОЦЕРКІВЦІ!

ЩИРО ВІТАЮ ВАС З ДНЕМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ!

Від «Руської Правди» Ярослава Мудрого, через Конституцію гетьмана Пилипа Орлика «Договори і постановлення прав і вольностей Війська Запорозького» до сучасної Конституції України – упродовж тисячоліття – формувалася і гартувалася українська нація. Основний Закон нашої держави є одним із найдемократичних у світі, а це означає, що українці обрали для себе європейський вектор розвитку.

Це свято кожного з нас, адже Основний Закон нашої країни гарантує та забезпечує наші права та чітко означує наші обов'язки. Саме людина, її здоров'я, честь, гідність, недоторканність і безпека є найвищою соціальною цінністю у державі.

Сьогодні українські воїни на Сході країни також відстоюють саме визначені в Конституції непохитні цінності – незалежність і територіальну цілісність своєї держави.

Біла Церква завдяки зусиллям багатьох небайдужих людей також має свою малу Конституцію – Статут міста.

Але конституційні норми, хоч якими б передовими і демократичними вони були, самі по собі не змінять життя на краще. Для досягнення цієї мети кожен з нас має розуміти свою відповідальність перед державою, містом і перед людьми, які живуть з нами поряд, бо саме це і є основою розбудови європейського міста!

Зі святом! Слава Україні!

З повагою – ГЕННАДІЙ ДИКИЙ,
Білоцерківський міський голова

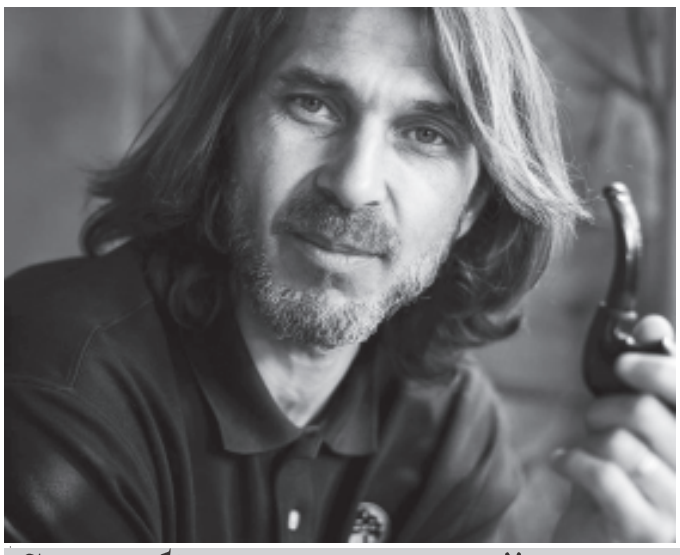

Рік тому, 29 червня, не стало ОЛЕКСАНДРА ВИГОВСЬКОГО. Білоцерківського письменника, журналіста, скульптора, скромної, сердечної людини, яскравої, неординарної особистості... Що сказати? Багато всякого сталося за цей непростий рік. А Сашка – не було... І раптом здається, що хтось із них смертельно образився. Або цей світ, що його поміняв на кращого вічний шукач добра і правди, чоловік із алергією на фальш, наш Виговський, й тому неначе збожеволів. Або сам Сашко, і через те замовчав так назавжди, чого ніколи не робив раніше, споглядаючи такі глобальні, як сьогодні, тектонічні зсуви і в суспільстві, і в головах окремих персоналій... І якось неможливо це прийняти повністю – світ без Олександра, і його самого поза цим світом... Найбільше жаль, що пішов він надто молодим. Що ті кілька, тепер осиротілих, найрідніших йому сердець без нього вже страждають на пожиттєву аритмію. Що всі ми втратили якусь частинку своїх душ, яку латаємо його книжками, образами... спогадами. Друже, ми пам'ятаємо!

Спасибі, доле, за знайомство з такою теплою людиною...

(СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ ОЛЕКСАНДРА ВИГОВСЬКОГО)

Першою книгою Олександра, яка потрапила мені до рук, була збірка віршів «За руку з Хароном», наповнена філософським змістом поезій. У його віршах було те, що зачіпало душу і довго не відпускало. Діапазон таланту Олександра Виговського був дуже широкий. Це відзначають його колеги – журналісти, поціновувачі дивовижних скульптурних дерев'яних мініатюр, шанувальники футболу, книголюби, літератори... Небагатослівний, шматований фізичним болем, у житті Саша був духовний кремінь, який ніколи не показував свого безсилля; зате у професійній діяльності поставав велетом сили, міці й одухотворення, які ще вміли надихати й інших. Його щирість і зацікавленість у спілкуванні з людьми вражали. Олександр Виговський був одним із найактивніших учасників мистецького та літературного життя Білої Церкви. Окрім персональних, Саша не пропустив жодної виставки у бібліотеках та краєзнавчому музеї і як поціновувач, і як журналіст та завжди висвітлював такі заходи у пресі. Також він не пропускав жодного літературного чи музичного вечора, як і презентації, зустрічі з письменниками-краянами та літераторами України, що приїжджали у місто.

Із Олександром Виговським мене познайомив Петро Красножон, директор міської бібліотечної системи, коли запропонував провести презентацію книги молодого автора «Горохова – forever». Прочитавши твір, я розгубилася, настільки написане Сашею не вкладалося у традиційні тексти, до яких ми звикли, та й тема була непроста – життя містян, що опинилися на самому дні. Прототипами літературних героїв книги стали білоцерківці, які впізнали себе, прочитавши книгу. Ніхто з них не образився на автора. Це було щось нове – у чомусь бунтарське, незаангажоване, неприлизане і таке справжнє... Перша думка після прочитання – відмовитися. Не знала, чи донесу до читачів, боялася не справитися. У своїй розгубленості я звернулася до П. Красножона та отримала пораду зануритися у книгу ще раз, адже О. Виговський дуже талановитий журналіст і різьбяр-скульптор, у літературі робить перші кроки, але тематика актуальна, пише цікаво і правдиво. Звичайно, книга видана без редакторської правки і без коректорського втручання. Зустрівшись із автором та поспілкувавшись, я прониклася книгою. Презентація відбулася. А потім – друга, третя, четверта, п'ята, шоста... Митець завжди просив, щоб йому слово давали останньому, бо хотів чути думку читачів, журналістів-колег, письменників. І хоч знала його лише декілька років – завжди був спокійний, урівноважений, стриманий і розсудливий.

Пам'ятаю деякі непорозуміння під час присудження міської літературно-мистецької премії ім. І.С. Нечуя-Левицького. Скільки тоді людей об'єдналося, щоб відстояти справедливість і довести, яка талановита творча особистість Олександр Виговський, а його твори – беззаперечно цікаві, актуальні, мають свого читача. Тоді редактор Білоцерківського радіо Надія Кравченко запросила Сашу на радіо, записала з ним інтерв'ю, його прочитання власних віршів. У газетах «Громадська думка», «Копейка» з'явилися статті бібліотекарів, журналістів та відгуки читачів на творчість О. Виговського. Були організовані творчі вечори літератора у бібліотеках міста, в Будинку культурних зв'язків, мистецькі виставки його міні-скульптур. Білоцерківці запрошували О. Виговського на зустрічі у літературних клубах та клубах за інтересами. І жодного разу він не відмовився.

«Борітеся – поборете». Автор композиції – О. Виговський

Талановитим Саша був у всьому – в журналістиці, прозі, поезії, публіцистиці, скульптурі. Займався волонтерством. На всіх його презентаціях стояла скринька для пожертв за отримані від нього книги з авторським надписом, які відразу ж віддавав волонтерам на допомогу воїнам-атовцям. Допомагав Олександр популяризувати роботу закладів культури, висвітлював мистецьке життя міста у періодиці.

Переймався тим, як читач сприйме нову книгу. Його «Новосвітські батюшки та матушки» сподобалися читачам, та вихід книжки викликав нездорову реакцію у церковників, що засмучувало автора. На моє запрошення Саша приїжджав на Дні сіл Дроздів та Мазепинців і був розчулений простотою сільських людей, особливо щирою зустріччю двох церковнослужителів, які мали різний сан та були представниками різних церковних конфесій. Під час останньої моєї зустрічі в лікарні з Володимиром Іванцівим ми розмовляли про творчість О. Виговського. Володимир Опанасович оцінив творчі здобутки митця як безсумнівно талановиті й запропонував безоплатно працювати з його творами і як редактор, і як коректор. Не судилося... На жаль, це сталося незадовго до смерті Олександра.

Саша був дуже уважний до друзів, до близьких людей. Коли йшлося про його дружину Оленку, очі починали світитися особливою ніжністю: «Найбільша моя радість, успіх, щастя й удача у житті – це моя дорога, прекрасна, мудра і кохана дружина!», – так дуже часто повторював цей брутальний на вигляд, але дуже ранимий, делікатний, інтелігентний і сильний духом чоловік. Розповідав з великою повагою і про донечку Оленки Олю, про її захоплення Львовом і велике бажання жити у цьому місті. У голосі Саші звучали нотки суму і болю, тепла і щирості, коли говорив про діда-полісянина і про те, як на його руках помирала мама від цукрового діабету. Вдячна пам'ять про дорогих йому рідних завжди була в його серці.

В одній із розмов після присудження йому міської премії ім. І.С. Нечуя-Левицького Саша із сумом у голосі сказав: «Знаєте, я не маю і вже не матиму діток. Але так хочеться по собі залишити щось добре людям, щоб хтось хоч інколи згадав моє ім'я». Попри всі випробування долі, наперекір невиліковній хворобі Олександр Виговський завжди залишався людиною честі і гідності, правди і добра. Таким залишиться він у пам'яті тих, хто зустрічався з ним, а ім'я його – в історії літературного життя нашого міста.

Тетяна БІЛА

Мова, здоров'я, справедливість: акценти сесійної зали

На позачергову, 97-му, сесію міської ради були винесені питання, що потребували невідкладного вирішення, насамперед стосовно медичного забезпечення. А розпочалося засідання традиційно з депутатських звернень.

Захистити мову – зберегти націю

Депутат від ВО «Свобода» Вадим Кошель закликав колег підтримати звернення до Президента, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра України щодо недопустимості перегляду мовного законодавства. У документі, зокрема, йдеться про те, що суспільство глибоко обурене намірами високопосадовців руйнувати основи української державності. Вже виголошене бажання обмежити використання української мови в публічній сфері, а в Парламенті зареєстрована низка законопроєктів, спрямованих на руйнування мови, а відтак держави. Отже, наголошують автори звернення, наступ на права українців розпочали ті, кого народ і Конституція зобов'язують захищати право українців бути собою. Кожен окупант намагався знищити українську мову, її забороняли 134 рази! І нинішні спроби обмежити її використання у публічній сфері є політичною диверсією проти України, нації та кожного українця, вони ведуть до перетворення країни в колонію, провокують громадянський конфлікт, йдеться у зверненні.

Документ емоційними й аргументованими виступами підтримали депутати-освітяни Юрій Петрик, Сергій Наконечний та Борис Смуток. Результатом стало одноголосно ухвалене рішення, в якому Білоцерківська міська рада вимагає: «1. Зняти з розгляду всі законопроєкти, які спрямовані на послаблення позицій української мови в суспільстві та державних інституціях. 2. Не допустити послаблення жодної чинної законодавчої норми, що захищає українську мову та національний інформаційний простір. 3. На законодавчому рівні всіляко сприяти захисту та пропагуванню української мови в усіх сферах громадського життя, державного управління, преси».

Продовження на стор. 2

За підтримки політичної партії «Опозиційна платформа – За життя»

ПРОДОВЖУЄ РОБОТУ БЕЗКОШТОВНА ЮРИДИЧНА ПРИЙМАЛЬНЯ

за адресою: місто Біла Церква, вул. Фастівська, буд. 2.

Прийом проводить заслужений юрист України, екс-голова Білоцерківського міськрайонного суду, адвокат

САНІН ВОЛОДИМИР МИКОЛАЙОВИЧ

спільно з адвокатами

СЕРГІЄМ ГРИБЕННИКОВИМ І АНДРІЄМ ФАТЄЄВИМ

Чекаємо Вас у
– вівторок з 10.00 до 13.00;
– четвер з 12.00 до 15.00.

ОПОЗИЦІЙНА ПЛАТФОРМА ЗА ЖИТТЯ

Жив, щоб рятувати інших

Молодий, красивий, сповнений планів та надій… Страшенно важко писати про несправедливість смерті, яка жорстоко перервала ще одне життя на злеті: 14 червня пішов у засвіти 37-річний білоцерківець, командир відділення 4-ї Державної пожежно-рятувальної частини 1-го Державного пожежно-рятувального загону м. Білої Церкви, старший прапорщик служби цивільного захисту ТАРАС ЧЕРНЕНКО.

Він мав за плечима технолого-економічний коледж Білоцерківського національного аграрного Університету, успішне фахове сходження в одній із найбільш відповідальних та ризикованих професій: був пожежним, згодом став командиром відділення.

Служив Тарас Вікторович сумлінно – інакше не вмів. З роками прийшов досвід, а характер завжди мав бойовий. Брав активну участь у житті своєї частини, в різних змаганнях. Навчав особовий склад свого відділення і сам постійно займався фаховою підготовкою: розумів, що вправи зі стройової виправки та фізичної витривалості для рятівника – не зайва трата часу, а життєва необхідність.

У тому щоразу переконували неодноразові виїзди на ліквідацію пожеж на чолі караулу. Колеги з ГУ ДСНС України у Київській області згадують кілька випадків, які засвідчують: Тарас був на своєму місці, завжди готовий на ризик заради порятунку людського життя. Так, 10 квітня 2010 року, під час ліквідації пожежі в приватній двокімнатній квартирі десятиповерхового житлового будинку по вулиці Академіка Вула, Тарас Черненко особисто виніс із небезпечної зони непритомного власника оселі та, керуючи діями особового складу, зумів швидко і своєчасно загасити пожежу, не допустивши розповсюдження її на вищі поверхи.

17 червня 2015 року він брав участь у гасінні масштабної пожежі на нафтобазі у Васильківському районі.

18 лютого 2019-го разом з начальником караулу на річці Рось Тарас рятував людину, яка провалилася під лід. Коли начальник караулу намагався витягти потерпілого з води, той, у стані шоку, різким рухом стягнув з човна у воду свого рятувальника. Не розгубившись, Тарас Черненко допоміг колезі, після чого вони разом дістали потопаючого, передавши його до рук лікарів, які чекали на березі.

І вже зовсім недавно, 27 травня нинішнього року, в Білій Церкві, Тарас особисто виніс десятирічну дитину із задимленої оселі, після чого повернувся до гасіння пожежі у складі ланки ГДЗС…

Він зовсім не збирався здаватися підступній, жорстокій хворобі – не той характер. Ходив на улюблену роботу до останнього, й навіть потрапивши до лікарні, всіх переконував: він справиться. І всі повірили. Тим важчою і несподіванішою була раптова смерть…

Ніякі слова тут не можуть втішити: втрата потрясла його знайомих і колег, без Тараса залишилися вбиті горем батьки, брат, велика і дружна родина, а ще маленький син…

Щирі співчуття з приводу непоправної втрати близьким Тараса Вікторовича висловлюють друзі, які завжди пам'ятатимуть його доброю, щедрою, порядною людиною. Хай же буде пухом йому рідна земля, хай душа його знайде Царство Небесне.

Мова, здоров'я, справедливість: акценти сесійної зали

Початок на стор. 1

Диктує COVID-19

Із пропозицією, яку підготував разом із групою депутатів (Геннадій Джегур, Василь Савчук, Сергій Беркут, Ігор Гейло), виступив Андрій Король. Він озвучив рішення внести зміни у програму по боротьбі з поширенням нового коронавірусу та надати можливість безоплатно проходити тестування на COVID-19 тим білоцерківцям, яким призначені планові операції або надане направлення на санаторно-курортне лікування. Депкорпус підтримав слушну пропозицію. Відтак, після додатково виділеного 1 мільйона гривень з міського бюджету на придбання ПЛР-тестів, пацієнти вже не муситимуть платити великі гроші приватним клінікам за обов'язковий аналіз.

Тепер справа за виконкомом, який якнайскоріше має розробити та затвердити рішення про порядок використання запланованих на потрібну справу коштів.

Про виховання деяких маршрутників

Депутат від ПП «Європейська Солідарність» Геннадій Джегур озвучив підготовлене разом із колегами – Борисом Смутком, Вадимом Кошелем, Андрієм Королем, Володимиром Бабенком та Юрієм Петриком – звернення, яке стосувалося пільгових перевезень.

Те, як останнім часом ведуть себе певні кермувальники громадського транспорту по відношенню, зокрема, до ветеранів війни на Сході, до членів сімей загиблих, справедливо обурює білоцерківців. «Деякі недоводії вже додумалися, коли пасажир наголошує, що йому пільгу гарантує держава, відповідати: «А де ця держава? Її 30 років немає». Такий прояв сепаратизму і неповаги до наших захисників недопустимий», – заявив Геннадій Джегур.

Тож депутати звернулися до міського голови з пропозицією підготувати зустріч власників маршруток із представниками пільгових категорій громадян, щоб не допустити в подальшому відмов у перевезенні пільговиків. Геннадій Дикий дав протокольне доручення своєму заступникові Олександрові Полярушу організувати таку зустріч.

Громадський транспорт – тема болюча

Вельми активне обговорення викликало звернення депутата Володимира Коробчука, який зауважив, що вже пів року не вирішується питання з відновленням маршруту №25, що неабияк турбує жителів вулиць І. Кожедуба, Храпачанської, Луки Долинського, Глиняної, Мельника. Також він наголосив, що мешканці скаржаться на водіїв маршруток №8 та №17, які їздять 1 раз на годину.

Депутатка Тетяна Сербин підтвердила, що автобуси на 17 маршруті щопівгодини їздять тільки до 9-ї ранку, а потім – кому як заманеться. Тут іще один нюанс: чомусь за кермом на 17-му сидять переважно люди, м'яко кажучи, не надто молоді, і їздять вони, як під час екстремальних перегонів. А депутат Олександр Ореховський зауважив, що маршрут №25 потрібен був і для працівників заводів, розташованих на околиці міста. У свою чергу їхні колеги Андрій Король, Олена Шевченко та Володимир Бабенко нагадали про транспортну реформу, яка сприяла б і розвиткові комунального транспорту, і порядкові з тими ж пільговими перевезеннями.

До речі, Олена Шевченко звернула увагу на безвідповідальне ставлення перевізників до правил карантину. На це міський голова заявив, що попросив керівництво патрульної поліції взятися за ретельний протиепідемічний контроль (у тому числі й на торговельних майданчиках).

Загалом же відповіддю на депутатський запит стало зобов'язання Олександра Поляруша впорядкувати розклад машин на 8 й 17-му маршрутах. Важче з 25-м: на його обслуговування досі не знайшлося охочих (днями заплановано вже четвертий конкурс).

А щодо транспортної реформи, то Геннадій Дикий нагадав: нові автобуси й тролейбуси коштують від 2 до 5 млн грн. «Ми з вами планували розпочати реформування із закупівлі 5 великих автобусів, що курсуватимуть 22-м маршрутом із заїздом у Гайок. А всього потрібно щонайменше 20 таких транспортних засобів. От коли матимемо в бюджеті такі кошти – тоді реформування й розпочнемо», – сказав голова.

Долучився до обговорення актуальних тем і депутат Київської обласної ради Сергій Яременко. Зачепив питання пільгового перевезення учасників бойових дій, адже сам воював. Він не поділяє впевненості інших депутатів у тому, що бодай щось зміниться у ставленні хамаводія до ветерана, якщо з ним тільки проводити роз'яснювальну роботу – таких треба просто звільняти з роботи.

Наголосив і на посиленні контролю за дотриманням карантинних заходів, особливо у громадському транспорті, супермаркетах, на ринках тощо.

А ще депутат зауважив на тому, що в Білій Церкві перестали виконувати рішення власної ж ради – на свята разом з національним підіймати червоно-чорний стяг, символ визвольних змагань України. Втім, здається, попри формально усвідомлене, таке рішення досі й багатьом видається вторинним, чимось несерйозним. Можливо, через те ми так і не спромоглися ще здобувати безповоротних перемог на всіх фронтах війни за Україну…

Підтримали фінансово

Після обговорення депутатських звернень рада ухвалила низку рішень, що стосуються змін до міських програм розвитку та фінансової підтримки медичних комунальних некомерційних підприємств Білоцерківської міської ради. Так, вирішено додати коштів для завершення ремонту амбулаторії, розташованої на базі лікарні №1, виділити асигнування на закупівлю меблів для амбулаторії на вул. Томилівській та розробку проектно-кошторисної документації на реконструкцію приймального відділення міської лікарні №2.

Також рішенням сесії було виділено кошти на 300-відсоткову надбавку до зарплати працівникам КНП БМР «Білоцерківське міське паталогоанатомічне бюро» у сумі 308 339 грн та на 100 % надбавки до зарплати працівникам КУ БМР «Територіальний центр» у розмірі 539 440 грн.

Віра ЧЕРКАСЬКА

Прикмети часу

«Ліки24»: дешевше і з безкоштовною доставкою

Уявіть собі картину: вам потрібні якісь ліки (іноді – життєво важливі), але ви живете у маленькому, та ще й добряче віддаленому від райцентру, селі, де не те, що аптеки, а й ФАПу часто немає. Й ось тут вам на допомогу приходять сервіс Liki24 та «Укрпошта». В умовах карантину вони пішли назустріч проблемам українців. У результаті з 16 квітня цього року в мешканців навіть найменших сіл в усіх регіонах України з'явилась можливість, не виходячи з дому, – і дешевше, як в аптеках! – замовляти будь-які потрібні ліки й швидко отримувати їх, не оплачуючи навіть доставку. Таке партнерство стало можливим після ухвалення відповідної постанови Уряду про можливість для поштових операторів доставляти ліки в період карантину. Та про все по порядку.

Розмовляємо з ***АНТОНОМ АВРИНСЬКИМ,*** *засновником цього сервісу.*

– В умовах карантину українці, які проживають у невеликих містах і селах, відчувають величезні труднощі з доступом до ліків, – говорить Антон Авринський, засновник і керівник сервісу пошуку і доставки ліків **Liki24.com**. – Часто, щоб отримати медикаменти, людям потрібно долати десятки кілометрів. Тому ця ініціатива – життєво важлива, і ми дуже раді, що «Укрпошта» отримала таку можливість. Мета – допомагати людям отримувати ліки швидше і дешевше.

При цьому розв'язуємо одночасно три основні проблеми, з якими стикаються громадяни нашої держави. Перша з них – це іноді велика різниця в цінах аптек на одні й ті ж препарати. Друга проблема – наявність препаратів. Не існує жодної аптеки, в якій є все. І третя проблема – відсутність швидкої та зручної для замовника доставки.

– Як саме розв'язуєте ці проблеми?

– Нам, як IT-компанії, на сьогодні вдалося підключити до своєї системи 5600 аптек. До слова, працюємо тільки з ліцензованими. Збираємо дані про наявність у них медикаментів та ціни на різні препарати. В результаті постійно знаємо, де що є і за якою ціною. А також, де які є замінники та аналоги препаратів. Загалом надаємо інформацію про наявність та ціни на 55 тисяч аптечних товарів і допомагаємо користувачам отримати їх за оптимальною ціною. Працює таким чином компанія вже у 20 великих містах України, охоплюючи практично всі регіони – включно до найменших населених пунктів.

Так людина отримує замовлені нею препарати за найнижчою ціною та ще й усе їй потрібне одним відправленням. Ліки їй доставляють прямо додому листоноші «Укрпошти» чи кур'єри.

До речі, працюємо й з іншими поштовими операторами. Але найвигідніше для людей, коли це «Укрпошта»: в неї найбільш розвинута мережа доставки. А в рамках цього проекту, який називається «Ліки вдома», отримують ще й безкоштовну для них доставку.

– Скільки на сьогодні маєте постійних замовників?

– Маємо в клієнтській базі майже 200 000 осіб, які користуються нашими послугами по всій території України. Якщо перший варіант нашої роботи – це доставка, то другий, образно кажучи, – «заберу сам». Тобто наша система показує, які аптеки є поруч (чи найближчі), де на той момент є всі необхідні клієнтові препарати. І не просто покаже, а ще й надасть знижку на них. Бо коли ти зайдеш в аптеку «з вулиці», то їхня вартість для тебе буде такою, як на ціннику. А от коли зарезервуєш через Liki24 – матимеш знижку.

Працює система дуже просто. Заходиш на **наш сайт Liki24.com**, обираєш потрібні препарати і бачиш, де їх можна забрати самому, або ж замовляєш доставку. Для бабусів і дідусів, у яких немає інтернету чи практики роботи в ньому, існує спеціальна «гаряча лінія», яку ми зробили з телефонними номерами всіх мобільних операторів. За її допомогою теж можна робити замовлення. До речі, ці телефонні номери вам повідомлять у кожному відділенні «Укрпошти».

Можна замовляти ліки і через листонош: вони приймуть замовлення і потім принесуть потрібне вам додому з чеками аптек.

– Розкажіть трохи детальніше про ваш проект «Ліки вдома».

– У кожної листоноші є буклет, в якому можна знайти всю необхідну інформацію з цього приводу. Оформивши замовлення, листоноша потім передасть його нам – телефоном чи електронною поштою, і через кілька днів доставить потрібне людині прямо їй додому. Яка зацікавленість у цьому листонош? Це питання вже до «Укрпошти»…

1 квітня Міністерство цифрової трансформації запустило національний конкурс IT-проектів та ідей «HackCorona», спрямованих на боротьбу з коронавірусною інфекцією COVID-19 і підтримку українських громадян в умовах карантину. З 900 проектів цього конкурсу було визначено 20 найкращих, серед яких – і наш сервіс, єдина українська компанія, що робить ліки більш доступними для населення і доставляє їх у найбільш зручний і безпечний спосіб. Крім того, ми працюємо виключно з ліцензованими аптеками, де є контроль за медпрепаратами.

– Чи існує у вас зворотний зв'язок з клієнтами? Що він засвідчує?

– У травні цього року ми проводили масове опитування: «Чи порадите ви наш сервіс своїм друзям та знайомим?». Відповідно до нього, 92 відсотки людей задоволені і якістю наших послуг, і тим, що допомагаємо економити (до 30 відсотків).

Важливо, що в цьому процесі зацікавлена кожна сторона. Клієнти отримують гарну ціну, аптеки – більший оборот, фармкомпанії – збільшення обсягів виробництва ліків, дистриб'ютор (ми) – проходження через нього більшого обсягу замовлень. Задоволена й пошта, котра має збільшення обсягів відправлень.

– Чи співпрацюєте ви з держпрограмою «Доступні ліки»?

– Отримавши електронний рецепт у свого сімейного лікаря, людина може або піти сама в аптеку, що бере участь у цій програмі, або передати його нам, оформляючи замовлення. Кур'єр, використовуючи цей рецепт, придбає потрібний препарат, і він так само безкоштовно буде доставлений замовнику.

Павло СМОВЖ

(дата офіційного опублікування в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, не зазначається суб'єктом господарювання)

(реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності (автоматично генерується програмними засобами ведення Єдиного реєстру з оцінки впливу на довкілля, для паперової версії зазначається суб'єктом господарювання)

ПОВІДОМЛЕННЯ

про плановану діяльність, яка підлягає оцінці впливу на довкілля

Товариство з обмеженою відповідальністю «ВОЛИЦЯ-АГРО»

Ідентифікаційний код – 41027144

(повне найменування юридичної особи, код згідно з ЄДРПОУ або прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи-підприємця, ідентифікаційний код або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідному контролюючому органу і мають відмітку у паспорті)

ІНФОРМУЄ ПРО НАМІР ПРОВАДИТИ ПЛАНОВАНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ОЦІНКУ ЇЇ ВПЛИВУ НА ДОВКІЛЛЯ.

1. Інформація про суб'єкт господарювання.

Місце реєстрації товариства з обмеженою відповідальністю «ВОЛИЦЯ-АГРО»: 08533, Київська область, Фастівський район, с. Дмитрівка, вул. Шевченка, 1. Тел. (067) 282-44-43.

Місце провадження діяльності, що підлягає оцінці впливу на довкілля: вул. Леваневського, № 66-А, в м. Біла Церква в адміністративних межах Шкарівської сільської ради Білоцерківського району Київської області.

(місцезнаходження юридичної особи або місце провадження діяльності фізичної особи-підприємця (поштовий індекс, адреса, контактний номер телефону)

2. Планована діяльність, її характеристика, технічні альтернативи*.

Планована діяльність, її характеристика.

Проектом передбачається реконструкція під'їзних колій зерносховища потужністю 60 тис. тонн при станції Роток РФ «Південно-Західна залізниця» АТ «Укрзалізниця» для можливості відпуску продукції та сортування вагонів.

Технічна альтернатива 1.

Для прискорення здійснення вантажних операцій на рухомий склад залізниці та збільшення загальної місткості вантажних фронтів ТОВ «ВОЛИЦЯ-АГРО» передбачається необхідність в реконструкції залізничних колій.

Прийняті рішення забезпечать прискорення здійснення вантажних операцій та зменшення тривалості знаходження вагонів під вантажними операціями і маневровою роботою.

Технічна альтернатива 2.

Не розглядалася, оскільки технічна альтернатива 1 є оптимальним варіантом для планованої діяльності.

3. Місце провадження планованої діяльності, територіальні альтернативи.

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 1.

В адміністративному відношенні ділянка будівництва знаходиться в межах Шкарівської сільської ради Білоцерківського району Київської області.

Реконструкцію під'їзних колій планується здійснювати на орендованій земельній ділянці (договір оренди землі № 204 від 23.04.2020 року) площею 2,3314 га з кадастровим номером 3220489500:02:022:0890. Цільове призначення земельної ділянки – 11.02. для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості. Функціональне призначення – для розміщення під'їзної залізничної колії.

Відповідає: генеральному плану с. Шкарівка, затвердженому рішенням сорок п'ятої сесії шостого скликання Шкарівської сільської ради від 11.12.2014 року № 45-518; генеральному плану м. Біла Церква, затвердженому рішенням Білоцерківської міської ради від 03.11.2016 року № 319-18-VII; детальному плану території, затвердженому розпорядженням Білоцерківської райдержадміністрації № 554 від 13.12.2019 року.

Місце провадження планованої діяльності: територіальна альтернатива 2.

Не розглядалася, оскільки територіальна альтернатива 1 є оптимальним варіантом для планованої діяльності.

4. Соціально-економічний вплив планованої діяльності.

Планована діяльність спрямована на ефективне і раціональне використання залізничного транспорту зерносховища ТОВ «ВОЛИЦЯ-АГРО», забезпечення робочими місцями працездатного населення, сплатою податків в місцевий бюджет, покращення економічної ситуації регіону.

5. Загальні технічні характеристики, у тому числі параметри планованої діяльності (потужність, довжина, площа, обсяг виробництва тощо).

Реконструкція під'їзних залізничних колій не виходить за межі існуючого земляного полотна. Проектом передбачені роботи по розширенню існуючого земляного полотна, планування та укріплення укосів і узбіч в мінімально-необхідних обсягах.

Ширина основної площадки земляного полотна на прямих ділянках колії прийнята 7,2 метра.

У плані під'їзні колії запроектовані на прямих та кривих ділянках з радіусом не менше 200 метрів.

Профіль на навантажувальних фронтах та виставкових коліях передбачений на горизонтальній площадці.

Сполучення елементів поздовжнього профілю у вертикальній площині виконано вертикальними кривими радіусом 5000 метрів.

Відповідно до завдання на проектування прийняті основні параметри влаштування верхньої будови колії:

Укладання під'їзних залізничних колій передбачено ланками з рейок завдовжки 12,5 м із скріпленням КБ. В кривих ділянках колії радіусом менше 350 м укладаються залізобетонні шпали із скріпленням типу СКД65 з регулюючими картками.

Баластна призма двошарова, товщиною під шпалою 25 см, та піщаної подушки товщиною 20 см.

Епюра шпал в прямих та кривих – 1600 шт./км.

Ширина баластної призми зверху – 3,45 м.

Крутизна укосів баластної призми – 1:1,5.

Проектом передбачається укладання стрілочних переводів марки 1/9 з рейок типу Р65.

6. Екологічні та інші обмеження планованої діяльності за альтернативами:

Щодо технічної альтернативи 1

При дотриманні вимог технологічного регламенту роботи об'єкта вплив на навколишнє середовище знаходитиметься в межах нормативів чинного законодавства і окремих додаткових екологічних обмежень не потребує. Запланована діяльність проводитиметься в межах власної земельної ділянки. Санітарно-захисна зона витримується. Планована діяльність є безпечною для місцевого населення і відповідає чинному природоохоронному законодавству.

Основними екологічними обмеженнями є:

1) дотримання меж відведеної земельної ділянки;

2) дотримання значень ГДК забруднюючих речовин в атмосферному повітрі населених пунктів;

3) дотримання нормативів акустичного забруднення на межі санітарно-захисної зони;

4) по ґрунту, поверхневих та підземних водах – прямий вплив відсутній;

5) дотримання розміру нормативної санітарно-захисної зони;

6) дотримання санітарних та екологічних норм зберігання та утилізації відходів;

7) постійний контроль у процесі експлуатації за всією діяльністю по забезпеченню екологічних вимог.

Щодо технічної альтернативи 2

Екологічні та інші обмеження планової діяльності щодо технічної альтернативи 2 відсутні.

Щодо територіальної альтернативи 1

- розмір санітарно-захисної зони;

- технічні умови щодо інженерного забезпечення укладки колій;

- містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки.

Щодо територіальної альтернативи 2

Екологічні обмеження щодо територіальної альтернативи 2 не розглядалися, оскільки територіальна альтернатива 1 є оптимальним варіантом.

7. Необхідна еколого-інженерна підготовка і захист території за альтернативами:

Щодо технічної альтернативи 1

Топографо-геодезичні, інженерно-геологічні вишукування у необхідному обсязі згідно з чинним законодавством. Проектні рішення в період будівництва та експлуатації забезпечать раціональне використання земельних ресурсів, передбачають заходи протидії підтопленню (вертикальне планування території з відведенням поверхневих вод), просіданню (влаштування під спорудами екранів із ущільненого ґрунту, якісне ущільнення зворотної засипки пазух котлованів і траншей), активізації інших екзогенних процесів, а також охоронні, відновлювальні та компенсаційні заходи (розміщення газонів та зелених насаджень із наданням необхідних уклонів озелененої поверхні для забезпечення стікання води).

Щодо технічної альтернативи 2

Не розглядається, оскільки технічна альтернатива 2 відсутня.

Щодо територіальної альтернативи 1

Дотримання розміру санітарно-захисної зони.

Щодо територіальної альтернативи 2

Не розглядається, оскільки територіальна альтернатива 2 відсутня.

8. Сфера, джерела та види можливого впливу на довкілля:

Щодо технічної альтернативи 1

Планована діяльність передбачає вплив на:

● *Атмосферне повітря. В період будівництва за рахунок викидів забруднюючих речовин при проведенні земляних, фарбувальних та зварювальних робіт, роботі будівельних машин та механізмів. В період експлуатації викиди забруднюючих речовин від двигуна маневрового тепловозу. Очікувані максимальні приземні концентрації забруднюючих речовин на межі санітарно-захисної зони та найближчої житлової забудови з урахуванням фонового забруднення атмосферного повітря не перевищуватимуть нормативів ГДК;*

● *Ґрунти. В період будівництва тимчасовий вплив за рахунок розробки ґрунту при проведенні земляних робіт та утворення відходів. Відходи, утворені в період будівництва, передаватимуться спеціалізованим організаціям для утилізації;*

● *Водне середовище. Негативний вплив не передбачається. Скидання господарсько-побутових та виробничих стічних вод у поверхневі та підземні водні об'єкти не здійснюватиметься. Потенційних джерел забруднення підземних та поверхневих вод від планованої діяльності не передбачається;*

● *Клімат і мікроклімат. Негативний вплив не передбачається.*

● *Рослинний і тваринний світ, заповідні об'єкти. Негативний вплив не передбачається. Будівництво витяжної колії передбачається на промисловій території. Об'єкти природно-заповідного фонду в межах ділянки будівництва відсутні.*

● *Соціальне середовище. Позитивний вплив – залучення інвестицій в місцевий бюджет.*

● *Техногенне середовище. Вплив не передбачається.*

Щодо технічної альтернативи 2

Не розглядається, оскільки технічна альтернатива 2 відсутня.

Щодо територіальної альтернативи 1

Не розглядається, оскільки технічна альтернатива 1 відсутня.

Щодо територіальної альтернативи 2

Не розглядається, оскільки територіальна альтернатива 2 відсутня.

9. Належність планованої діяльності до першої чи другої категорії видів діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля (зазначити відповідний пункт і частину статті 3 Закону України "Про оцінку впливу на довкілля").

Планована діяльність належить до другої категорії видів планованої діяльності та об'єктів, які можуть мати значний вплив на довкілля та підлягають оцінці впливу на довкілля згідно зі ст. 3 Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" п. 3 пп. 10 – будівництво залізничних вокзалів, залізничних колій і споруд.

10. Наявність підстав для здійснення оцінки транскордонного впливу на довкілля (в тому числі наявність значного негативного транскордонного впливу на довкілля та перелік держав, довкілля яких може зазнати значного негативного транскордонного впливу (зачеплених держав).

Підстави для оцінки транскордонного впливу на довкілля відсутні.

11. Планований обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.

Плановий обсяг досліджень та рівень деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з ОВД у відповідності до ст. 6 Закону України "Про оцінку впливу на довкілля" №2059-VIII від 23 травня 2017 року.

12. Процедура оцінки впливу на довкілля та можливості для участі в ній громадськості.

Планована суб'єктом господарювання діяльність може мати значний вплив на довкілля і тому підлягає оцінці впливу на довкілля відповідно до Закону України "Про оцінку впливу на довкілля". Оцінка впливу на довкілля – це процедура, що передбачає:

- підготовку суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля;

- проведення громадського обговорення планованої діяльності;

- аналіз уповноваженим органом звіту з оцінки впливу на довкілля, будь-якої додаткової інформації, яку надає суб'єкт господарювання, а також інформації, отриманої від громадськості під час громадського обговорення, іншої інформації;

- надання уповноваженим органом мотивованого висновку з оцінки впливу на довкілля, що враховує результати аналізу, передбаченого попереднім абзацом;

- врахування висновку з оцінки впливу на довкілля у рішенні про провадження планованої діяльності, зазначеного у пункті 14 цього повідомлення.

У висновку з оцінки впливу на довкілля уповноважений орган, виходячи з оцінки впливу на довкілля планованої діяльності, визначає допустимість чи обґрунтовує недопустимість провадження планованої діяльності та визначає екологічні умови її провадження.

Забороняється розпочинати провадження планованої діяльності без оцінки впливу на довкілля та отримання рішення про провадження планованої діяльності.

Процедура оцінки впливу на довкілля передбачає право і можливості громадськості для участі у цій процедурі, зокрема на стадії обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, а також на стадії розгляду уповноваженим органом поданого суб'єктом господарювання звіту з оцінки впливу на довкілля.

На стадії громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля протягом щонайменше 25 робочих днів громадськості надається можливість надавати будь-які зауваження і пропозиції до звіту з оцінки впливу на довкілля та планованої діяльності, а також взяти участь у громадських слуханнях. Детальніше про процедуру громадського обговорення звіту з оцінки впливу на довкілля буде повідомлено в оголошенні про початок громадського обговорення.

13. Громадське обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.

Протягом 20 робочих днів з дня оприлюднення цього повідомлення на офіційному веб-сайті уповноваженого органу громадськість має право надати уповноваженому органу, зазначеному у пункті 15 цього повідомлення, зауваження і пропозиції до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля.

Надаючи такі зауваження і пропозиції, вкажіть унікальний реєстраційний номер справи про оцінку впливу на довкілля планованої діяльності в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля (зазначений на першій сторінці цього повідомлення). Це значно спростить процес реєстрації та розгляду Ваших зауважень та пропозицій.

У разі отримання таких зауважень і пропозицій громадськості вони будуть розміщені в Єдиному реєстрі з оцінки впливу на довкілля та передані суб'єкту господарювання (протягом трьох робочих днів з дня їх отримання). Особи, що надають зауваження і пропозиції, своїм підписом засвідчують свою згоду на обробку їх персональних даних. Суб'єкт господарювання під час підготовки звіту з оцінки впливу на довкілля зобов'язаний врахувати повністю, врахувати частково або обґрунтовано відхилити зауваження і пропозиції громадськості, надані у процесі громадського обговорення обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля. Детальна інформація про це включається до звіту з оцінки впливу на довкілля.

14. Рішення про провадження планованої діяльності.

Відповідно до законодавства, рішенням про провадження даної планованої діяльності буде

Дозвіл на виконання будівельних робіт

(вид рішення відповідно до частини першої статті 11 Закону України «Про оцінку впливу на довкілля»),

що видається

Державною архітектурно-будівельною інспекцією України

(орган, до повноважень якого належить прийняття такого рішення)

15. Усі зауваження і пропозиції громадськості до планованої діяльності, обсягу досліджень та рівня деталізації інформації, що підлягає включенню до звіту з оцінки впливу на довкілля, необхідно надсилати до

Департамент екології та природних ресурсів Київської обласної державної адміністрації.

Поштова адреса: *вул. Басейна, 1/2-а, м. Київ, 01004.* ***Електронна адреса:*** *eko.koda@ukr.net.* ***Номер телефона:*** *(044) 279-01-58.* ***Контактна особа*** *– Киреєва Вікторія Станіславівна.*

(найменування уповноваженого органу, поштова адреса, електронна адреса, номер телефона та контактна особа)

* Суб'єкт господарювання має право розглядати більше технічних та територіальних альтернатив.

▶ *Невигадана історія*

Одне кохання і 40 років таємниці

ВОНИ ЗАКОХАЛИСЯ З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ, НЕЗВАЖАЮЧИ НА ВІЙНУ: ГІТЛЕРІВСЬКИЙ ОФІЦЕР ВІЛЬГЕЛЬМ ДІТЦ ТА ЮНА УКРАЇНКА ЗІ СМІЛИ ФЕНЯ ОСТРИК.

Познайомилися у капусті

Вільгельм Дітц народився 1915 року в німецькому місті Вехстебах. Перед війною працював на місцевій фабриці, де розписував порцеляновий посуд. У 1939-му його призвали в армію. З боями Вільгельм дійшов до Сталінграда. Його, пораненого, вивезли звідти до Сміли, на Черкащину, де розташовувалися німецькі госпіталі. Трохи одужавши, він ходив на капустяне поле, куди голод гнав і німецьких солдатів, і місцевих людей. Там вперше і побачив чорнооку веселу дівчину. То було 22 жовтня 1943 року.

«Я Вільгельм», – усміхнувся. На його здивування, вона відповіла німецькою, яку добре знала зі школи: «А я Феня».

Коли фашисти окупували Смілу, 18-річну Феню Острик замалим не вивезли до Німеччини на роботу. Але її врятував коханий Вільгельм. Він зібрав пайки, додав свій золотий талісман та заніс ці скарби в комендатуру...

А вже через пів року, в березні 1944-го, фашисти поспіхом залишали Смілу. Німецькі солдати бачили, як під час обстрілу біля їхнього офіцера Дітца розірвалася бомба. Вирішили, що він загинув.

У німецьке місто Вехстебах прийшла похоронка: «Ваш син зник безвісти. Вважати його мертвим». На стіні місцевого костелу викарбували ім'я полеглого воїна Вільгельма Дітца. Батько, який не вірив у його смерть, чекав сина ще довгих п'ять років, та врешті здався, помер.

Але 7 березня 1944 року Вільгельм народився вдруге. Йому судилося вижити. Непритомного коханого витягнула Феня. І однієї ночі, щоб ніхто не побачив, привела його додому на околицю Сміли – у низеньку хатину. Батьки не кричали, не голосили, а мовчки прийняли німця, адже для них він був рятівником єдиної дочки. Наварили бульби, батько вийняв самогон, припасений ще до війни, і поставив на стіл:

– Будьте щасливими, діти!

А мати стиха заплакала: не такого весілля і заміжжя хотіла для дочки...

Став Василем Доценком

І став жити Вільгельм в Остриків. На горищі зліпили комірчинку, де німцеві довелося ховатися довгих десять років! Феня вчила коханого рідної мови, що давалася йому нелегко. Але помалу Вільгельм заговорив українською. Тепер він виходив дихати свіжим повітрям і вдень, а Острики могли показати людям мовчазного зятя. Для сусідів і родини придумали легенду, заради чого Феня навіть виїхала зі Сміли на місяць-другий. Мовляв, донька вийшла заміж за чоловіка, який працює у Києві вчителем німецької мови, але щось у них не заладилося, тому зять живе у столиці та лише зрідка навідує жінку.

Легенда спрацювала! Благо, Фенині батьки завжди були відлюдькуватими, сторонилися сусідів, тож це допомогло приховувати приймака, і ніхто ним зайве не цікавився.

У такі свої «приїзди» Вільгельм допомагав по господарству, ремонтував якісь механізми, ходив з дружиною в магазини і навіть у гості! З того часу лишилися знімки, де він з Фенею щасливо усміхаються у колі великої родини на природі, застіллі. А потім чоловікові знову доводилося «їхати у Київ» – і він переселявся на горище.

Усі його називали по-нашому, Василем. Таке ім'я вигадала Феня. І навіть нове прізвище йому придумала. Дітц – значить, буде Диценко. Та знайома паспортистка, яка виписувала Фені паспорт після «заміжжя», «Диценко» виправила на «Доценко».

Збудував хату – таку, як у Німеччині

Щоб мати якусь копійку, Феня купляла старі ковдри та цупку тканину, разом з Вільгельмом вирізали, накладали трафарет – і продавала такі «килими». Або теж на продаж копіювали відомі картини чи малювали свої. Люди охоче купували небачені пейзажі. Ліс, річка, вдалині замок з гострими вежами... Така мила, рідна Німеччина залишилася у серці Вільгельма-Василя назавжди.

Місцевих у Смілі також дивував незвичайний дім із заскленою мансардою на всю ширину стіни, який збудувала Феня. Люди не знали, що точно таким був батьківський будинок Вільгельма на батьківщині. А ще в ньому нагору до мансарди вели круті сходи. Там, у крихітній комірці, Вільгельм ховався, коли хтось несподівано приходив до хати, а він у той час мав бути «у від'їзді». Щастя, що мав міцне здоров'я, бо за стільки років жодного разу не хворів!

Чому Вільгельм ховається на горищі, не міг зрозуміти його син Павло, як і збагнути те, чому мама з часом замкнулася у собі. А вона тяжко переживала смерть батьків і первістка Ванюшки, якого народила після війни ще до Павла. Також не розумів, чому мама завжди зі сльозами на очах благала: «Ради Бога, синочку, нікому не кажи про батька!»

Павло став підростати, а батько надовго «від'їжджав» у Київ. Очевидно, щось налякало Феню і Вільгельма, бо вони боялися, що ними зацікавляться «органи», а ще непокоїлися, що дитина проговориться. Тому не заводили нових знайомств, трималися осторонь сусідів, родини. А згодом для людей Василь зовсім «поїхав». Вже у старших класах Павло став помічати, що тато насправді перебирається на горище. Бачив, як батьки лякаються будь-якого шурхоту надворі, здригаються від несподіваного стуку у двері, а коли чули чужі голоси, тато миттю втікав нагору у свою кімнату. Син став здогадуватися, що батько щось накоїв у молодості, і підозрював, що ховається від закону. Допитувався у мами, але вона коротко відповідала:

– Він ні в чому не винен. Нічого поганого не зробив. Так склалося життя.

Невістка не знала, що у Павла є батько

Непросто було Павлові жити таким подвійним життям зі страхом викриття сімейної таємниці. Та найважчим для усієї сім'ї було те, що всі свята проходили без нього, хоча він був поруч – на горищі. Що творилося на серці у Вільгельма, коли, ховаючись у мансарді, лише поглядом проводжав сина в армію... Згодом крізь шпарину в шторах дивився на сина-нареченого! А той мусив обманути свою дружину і не сказав, що у нього є батько! Феня насторожено ставилася до невістки і не запрошувала в гості, благо, молоді жили окремо. А Наталя думала, нібито свекруха її не любить. Усі боялися, щоб вона не проговорилася.

Роки йшли. П'ятдесяті, шістдесяті, сімдесяті... Хто міг подумати, що так довго доведеться ховатися? Таке страждення життя з переживаннями, підозрами підкосило колись веселу Феню. Син став помічати, що мама подалася.

– Як з вами щось станеться, що з батьком робити? – запитав. – Я ж нічого не знаю про нього.

– Я ще усіх вас переживу!

На тому розмова обірвалася. А за кілька днів Фені не стало. У хаті голосила рідня. А Вільгельм мусив нишком сидіти на горищі і тихо плакати у подушку. Померла Феня – його ангел-хранитель!.. І коли уночі люди розійшлися, він спустився в кімнату і до ранку сидів біля труни коханої. Цілував її руки, помережане зморшками рідне обличчя і шепотів:

– Феня, Феня...

А коли її виносили з хати, Вільгельм у своїй «камері» душився від сліз. Не міг в останню путь провести кохану дружину, яка всі роки рятувала йому життя...

У 40 літ син дізнався сімейну таємницю

Залишатися самому в будинку Вільгельм уже не міг. Син забрав його у свою трикімнатну квартиру в новому мікрорайоні. Лише тоді невістка дізналася, що у Павла є батько! І коли увечері зосталися удвох на кухні, син сказав:

– Тату, я про вас нічого не знаю.

У сорок літ Павло дізнався, що є сином... німецького офіцера! Вперше почув, як познайомилися батьки, як тато врятував маму від Німеччини, який мученицький хрест несли усе життя... Нова непроста біографія звалилася як сніг на голову. Павлу здавалося, що всі будуть тицяти пальцями. Та стояв 1987-й. Перебудова. І Вільгельм-Василь вирішив здатися. Він не надто вірив у те, що його не посадять. Тому тричі пропускав свою чергу у відділку міліції й виходив. І повертався.

Коли розповів свою історію, у правоохоронців очі полізли на лоба: під боком стільки років жив гітлерівський офіцер?! Новина миттєво розлетілася невеличким містом: це ж треба, щоб на горищі із самої війни ховався німець – чоловік покійної Фекли Острик-Доценко!

Тоді ще радянські спецслужби відпустили німця за давністю подій: він і так покараний життям. Німеччина теж не дорікнула Вільгельму Дітцу. Йому призначили пенсію, на фабриці, де він працював до війни, подарували сервіз.

Як тільки вийшов із підпілля, Вільгельм одразу ж написав листа на батьківщину. Родичі були неймовірно здивовані: живий! Кликала у гості сестра, двоюрідні брати, їхні дорослі діти і внуки. І він поїхав. У батьківському будинку й досі висів портрет солдата Вільгельма у чорній рамці. На місцевому костелі висічене прізвище загиблого Дітца...

Було багато щемливих спогадів, зустрічей зі сльозами на очах. Сивочолий чоловік за стільки років на чужині призабув рідну мову, збивався на українську. А перекладач знав російську і не зрозумів, що означає «врятувала кохана». Невістка Наталка підказала:

– Це значить – «любимая».

Гостюючи у Німеччині, Вільгельм Дітц рвався додому – в Україну. Він помер 2001 року і похований у Смілі, яка стала йому рідною.

Щоб Україна знала про жертовність мами Фені, кохання німецького офіцера та української дівчини, син Павло розповів газетярам незвичайну історію своїх батьків. Також передав Кам'янському історичному музею батькові військові фотографії, нагороди. А його каску, яку знайшов у комірчині, залишив собі.

Олена ПАВЛЮК

Святитель Михаїл – перший митрополит Київський

Він був першим митрополитом Київським, першим предстоятелем Православної Церкви в Русі-Україні. Патріарх Константинополя Миколай Хризоверг разом із собором єпископів призначив і поставив «у Русь» митрополитом Михаїла.

Будучи вихованцем візантійського церковного середовища, святитель Михаїл спочатку ніс архієрейське служіння на теренах слов'янських земель. Уся діяльність першого митрополита Київського була сповнена апостольськими трудами. Він проповідував Євангеліє, відкривав по великих містах кафедри. Святитель Київської Русі насамперед охрестив усе князівське оточення: синів князя Володимира, князівську знать і військо. «Того ж самого часу сам митрополит Михаїл, – писав святитель Димитрій Ростовський у книзі «Літопис-Синопсис», – охрестив наодинці в криниці або в джерелі всіх дванадцять синів Володимира. З того часу це джерело над Дніпром й понині називається Хрещатик».

Зрозуміло, що справа християнізації Русі на перших порах зустрічала опір з боку ревних прибічників язичницької віри. Але у трудах проповіді Святого Євангелія святителю Михаїлу допомагав і особисто князь Володимир. Саме він наказав усіх жителів Києва зібрати на березі Дніпра для святого хрещення, яке здійснив святитель Михаїл із багатьма пресвітерами.

Хрещенням Києва було покладено початок просвітленню Київської Русі світлом євангельської істини. На честь свого небесного покровителя у Києві святитель заклав монастир святого архістратига Божого Михаїла і при ньому церкву, тоді ще дерев'яну. В Синопсисі сказано, що митрополит збудував церкву навпроти місця Перунового на своє ім'я і на знамення того, що архістратиг Михаїл – переможець диявола.

Після того, як охрестився князь зі своїми підданими, святий Михаїл благословив спорудження першої кам'яної Десятинної церкви на честь Успіння Пресвятої Богородиці. Святитель не дожив до завершення її будівництва. Але в цьому храмі зберігалися його мощі.

У 990 р. в супроводі кліриків, а також воєводи князя Добрині (рідного дядька князя Володимира) й Анастасія Корсунянина із Греції святитель відвідав Новгород. Тут він наказав порозбивати ідолів, багатьох людей охрестив, побудував декілька храмів і призначив священників. Пізніше він відвідав великі міста Київської Русі: Чернігів, Переяслав, Білгород, Володимир-Волинський, Ростов Великий, де також охрестив тамтешніх жителів, призначив у них єпископів і пресвітерів для прославлення імені Божого.

Зовсім недовго судилося нести архіпастирські обов'язки святителю Михаїлу на Київській митрополичій кафедрі. Через чотири роки після офіційного хрещення Русі-України святитель спочив у Бозі (992 р.). Літопис називає місцем його поховання Десятинну церкву. 1 жовтня 1730 р. мощі святителя перенесені до Успенського собору Києво-Печерської лаври.

Пам'ять про першого Київського і всієї Київської Русі митрополита Церква вшановує також і 13 жовтня (30 вересня за старим стилем), напередодні свята Покрови Божої Матері.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

❀ *Прочитайте дітям*

Павучок

Збудував павук в затінку
Із мережива хатинку
І ліхтарики з роси
В ній розвісив для краси.
А ранкове сонечко
Кинуло в віконечко
Всім ліхтарикам дари –
Веселкові кольори.
Павучок гойдається,
Хаткою пишається.

Черв'ячок

У тарілочці глибокій –
Яблучка червонобокі.
Відкусила я бочок,
Звідти виліз черв'ячок:
«Поклади, бо це моє,
Он їх скільки в тебе є».
Він затримавсь на хвилинку
Й знов поліз усередину.

Лариса ФЕДЧЕНКО,
с. Озерна

Громадська думка
Засновник:
ПП "Редакція газети "Громадська думка"
Редактор ***Валентина Храбуст***

Адреса редакції: Київська область, м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук", м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 613003460000026000025662401
в ПАТ "Альфа-Банк" в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739 від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.